

ÎNCHEIERE

31 martie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul Valeriu Doagă

Judecătorii

Iuliana Oprea, Dumitru Mardari

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Vasile Popa reprezentat de avocatul Ana Nani, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Vasile Popa împotriva Serviciului de Protecție și Pază de Stat cu privire la contestarea actului administrativ, încasarea indemnizației unice și a compensației lunare și repararea prejudiciului moral, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 17 noiembrie 2015,

c o n s t a t ă:

La data de 05 mai 2014, Vasile Popa a depus cerere de chemare în judecată împotriva Serviciului de Protecție și Pază de Stat cu privire la contestarea actului administrativ, încasarea indemnizației unice și a compensației lunare și repararea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii reclamantul a menționat că, începând cu data de 01 aprilie 2013, a activat în serviciul militar prin contract în cadrul Serviciului de Protecție și Pază de Stat.

Susține că, la data de 24 martie 2014, Comisia medico-militară a Spitalului Clinic Militar Central, în corespundere cu dispoziția directorului Serviciului de Protecție și Pază de Stat nr. 2/369 din 18 martie 2014, l-a supus expertizei medicale.

Afirmă că, prin certificatul-decizie medicală nr. 173 a fost stabilit că, el este inapt pentru serviciul militar cu excluderea din evidența militară.

Relevă că, conform deciziei Comisiei medico-militare, i-a fost eliberat certificat de dezabilitate și capacitate de muncă seria CN nr. 069540, fiind încadrat în grad de dezabilitate accentuat, cauza dezabilității – boala contractată în timpul îndeplinirii serviciului militar.

Mai relevă că, în baza ordinului pârâtului nr. 094 ef din 28 martie 2014, el a fost concediat din funcția deținută în temeiul art. 26 alin. (1) lit. b) din Legea nr.134-XVI din 13 iunie 2008 cu privire la Serviciul de Protecție și Pază de Stat pe motiv de clasare de către comisia medicală de specialitate ca fiind inapt în funcție de colaborator.

Menționează că, la data de 02 aprilie 2014, el s-a adresat la Serviciul de Protecție și Pază de Stat cu două cereri, prin care a solicitat achitarea compensației

lunare în cazul invalidității survenite în legătură cu exercițiul funcției și a indemnizației unice de 60 salarii lunare calculate conform ultimei funcții deținute în legătură cu concedierea pe motiv de clasare ca fiind inapt, indemnizații prevăzute la art. 36 alin. (4) și (5) din Legea enunțată, însă prin scrisorile nr. 2-466 și nr. 2-467 din 07 aprilie 2014 ultimul l-a informat că, Serviciul de Protecție și Pază de Stat nu dispune de temei legal pentru achitarea indemnizației unice de 60 salarii lunare în cazul concedierii colaboratorului din Serviciu și a compensației lunare în cazul invalidității, boala fiind contractată în timpul îndeplinirii serviciului militar.

Consideră refuzurile pârâtului ilegale și neîntemeiate.

Susține că, exercitarea serviciului militar se egalează cu exercitarea efectivă a funcției de colaborator în cadrul Serviciului de Protecție și Pază de Stat, or, contractul individual de muncă, legea nu stabilește un regim și o perioadă separată de exercitare a serviciului militar și de exercitare a funcției.

Solicită încasarea de la pârât a unei indemnizații unice în mărime de 60 salarii lunare calculate conform ultimei funcții deținute, a compensației lunare raportată la salariu lunar conform ultimei funcții deținute în proporție de 80%, a sumei de 5000 de lei, cu titlu de prejudiciu moral și a cheltuielilor de asistență juridică.

Prin hotărîrea Judecătorei Buiucani mun. Chișinău din 23 iunie 2015 s-a respins acțiunea ca neîntemeiată.

Prima instanță și-a argumentat concluzia prin faptul că, în speță nu sunt prezente circumstanțele menționate în prevederile art. 36 alin. (4) și (5) din Legea nr. 134-XVI din 13 iunie 2008 cu privire la Serviciul de Protecție și Pază de Stat, deoarece reclamantul a fost concediat din Serviciul de Protecție și Pază de Stat în baza art. 26 alin. (1) lit. b) din Legea enunțată, la clasarea de către comisia medicală de specialitate ca fiind inapt pentru îndeplinirea obligațiilor de serviciu, boala fiind contractată în timpul îndeplinirii serviciului militar, dar nu în perioada aflării colaboratorului în exercițiul funcției.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 17 noiembrie 2015 s-a respins apelul declarat de Vasile Popa și s-a menținut hotărîrea primei instanțe.

La data de 01 februarie 2016, Vasile Popa reprezentat de avocatul Ana Nani a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărîrii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărîri cu privire la admiterea acțiunii.

În motivarea recursului a invocat că, instanța de apel, la examinarea pricinii, a încălcat și aplicat greșit normele de drept material și, anume, art. 36 alin. (4) și (5) din Legea nr. 134-XVI din 13 iunie 2008 cu privire la Serviciul de Protecție și Pază de Stat și greșit a concluzionat că, boala a fost contractată în timpul îndeplinirii de către recurent a serviciului militar.

Prin referința depusă la data 16 martie 2016 Serviciul de Protecție și Pază de Stat a solicitat respingerea recursului.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

(2) Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

(3) Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(4) Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

(5) Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:

a) recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4);

b) recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art.434;

c) persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare;

d) recursul se depune în mod repetat după ce a fost examinat.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul a fost depus în termen, or, din materialele pricinii nu poate fi stabilit cu certitudine momentul comunicării recurentului a deciziei contestate pentru a determina respectarea termenului de declarare a recursului.

De asemenea, completul consideră că, recursul declarat de Vasile Popa reprezentat de avocatul Ana Nani nu se încadrează în temeiurile prevăzute la normele de drept citate.

Argumentele invocate în recurs precum că, instanța de apel, la examinarea pricinii, a încălcat și aplicat greșit normele de drept material și, anume, art. 36 alin.(4) și (5) din Legea nr. 134-XVI din 13 iunie 2008 cu privire la Serviciul de Protecție și Pază de Stat și greșit a concluzionat că, boala a fost contractată în timpul îndeplinirii de către recurent a serviciului militar nu pot fi reținute, deoarece la caz, instanța de apel a stabilit just circumstanțele pricinii, precum și a aplicat elocvent normele de drept, care guvernează raportul juridic litigios.

Astfel, instanța de recurs notează că, Vasile Popa reprezentat de avocatul Ana Nani nu a invocat nici un argument în vederea ilegalității deciziei instanței de apel.

În acest sens, completul reamintește prin prisma jurisprudenței CEDO, fosta Comisie a arătat că „... art. 6 parag.1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes.” (*cauza Rebait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25.02.1995, nr.26561/1995*)

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție concluzionează că, din conținutul cererii de recurs nu rezultă existența unuia din temeiurile legale de declarare a recursului.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că, instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele prezentate, iar argumentele invocate în recurs nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Vasile Popa reprezentat de avocatul Ana Nani ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 432, art. 433, art. 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de Vasile Popa reprezentat de avocatul Ana Nani se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Iuliana Oprea

Dumitru Mardari